

θαλάττης τρεφομένων, βελτίστην· πλείους δὴ τῶν βιθυνῶν τουτωνὶ καὶ καλῶν
 νικαέων ἠβουλόμην πέμπειν πρὸς σέ· ὡς ἂν δὲ μὴ ὄπερ εἴωθας ἐπὶ τῷ πλήθει
 10 δυσχερανεῖς, οὐ πολλούς, ἓνα δὲ τινὰ τοῦτον πέμπω, μῆνιν τὴν σὴν, ἵνα που καὶ
 ὀμηρικῶς εἶπω, ἀλευόμενος· μὴ γοῦν ἀπαξιῶ τις τὸν γοῦν ἓνα προσέσθαι. Καὶ
 εἶχον μὲν καὶ αὖθις πῶς λέγειν ὀμηρικῶς, ὅτι δὴ καὶ εἰς περ ἐῶν, πολλῶν ἐστὶν
 ἀντάξιος ἄλλων· καὶ διὰ τοῦτο, οὔτε μεμπτέος, οὔτ' ἀποπεμπτέος· οὐ λέγω δὲ
 ὁμως οὔτως μὴ ἐπαχθῆς εἶην, τὴν αὐτὸς ἐμαντοῦ ἐγκωμιάζων ἀποστολὴν καὶ
 15 ταῦθ' ὅπου τὸ πρᾶγμα τῶν ὀφθαλμῶν ἐπίπροσθεν κείμενον, ἐναργῆ δι' ἑαυτοῦ
 τὴν περὶ ἑαυτοῦ παρέχεσθαι γνῶσιν, ἀλλὰ φημι, πρὸ σου μάλιστα τὸν ἰχθῦν, ὅτι
 δὴ σοὶ πρὸς ἡμῶν, μετ' εὐλογιῶν πέμπεται καὶ εὐχῶν· καὶ πάντως γε πάντως
 καὶ τῇ γεύσει νοστιμώτατος ἔσται, καὶ τῇ χρήσει ὠφελιμώτατος, μετὰ τοιούτων
 προσαρτυμάτων πεμπόμενος.

17

Τῇ Ῥαουλαίνῃ

Παρώσαντο μὲν βίβλους τὰς ἡμετέρας αἰσαί, κάκ τῆς ἀνειμένης αὐταῖς
 κείσθαι χώρας, εἰς τι στενὸν τῆς οἰκίας συνήλασαν· τοσαῦται γάρ εἰσι, καὶ οὕτω
 πρωτεύουσιν ἐνθαδί. Ἐφέρομεν δ' ὁμως τοῦθ' ἡμεῖς καὶ ἀνεκτὸν ἦν, ἕως ἦν
 καὶ ἡμῖν αὐταῖς ἐντυγχάνειν, ἄλλοτε ἄλλην μεταλαμβάνουσι· τὸ γὰρ ἐντεῦθεν
 5 κέρδος, ὃ γε οὐ φαῦλον οἶδα συνερανεζόμενος ἐμαντῷ, εὐψυχεῖν ἔπειθε καὶ
 δυσχεραίνειν μηδέν, εἴ τι πῶς ταῖς οἰκείαις καὶ παρορᾶσθαι συνέβαινε. Ἀλλὰ
 νῦν αἰ σεβασμιώταται ἡμερῶν ἐφεστᾶσιν αἰ νήσιμοι, καὶ ἀγῶνα τοῦ περὶ τὰς
 βίβλους ἕτερον ἠδίω πολλῷ καὶ κρείττω προβάλλονται, ὃς ἀφέλκων τῶν ἄλλων
 ἀπάντων καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἔλκων, ἀνέπεισε καὶ τάσδε, ὡς οὐδενὸς ἔθ' ἡμῖν περὶ
 10 αὐτὰς ὄντος ἔργου, πρὸς τὴν σφῶν σὲ ἀναπέμπειν κυρίαν. Ταύτη τοι καὶ ἤκουσι
 πλὴν τῆς Ἀριστείδου καὶ Δημοσθένους, αἰ πᾶσαι· διατί δὴ σοὶ πλὴν τῶν εἰρημένων
 αἰ πᾶσαι; ὅτι τὴν μὲν φαύλως ἔχουσαν τῆς γραφῆς, διέναι χρὴ ἠνίκα καιρὸς,
 καὶ διορθοῦσθαι ὅποι παρείκοι τῆς δ' οὔσης ἀρίστης τῶν δημοσθενικῶν, λέγω
 δὴ ἵνα καὶ ἀσφαλῶς λέγω, αἷς ἐμοὶ περιτυχεῖν ἐγένετο, ἑτέραν ἐδέησεν ἡμῖν ἐξ
 15 αὐτῆς μετεγγράφειν. Ἀλήσεις ἐκ συμπαθείας καὶ ἀχθεσθήσῃ, ἀκούσασα τὴν

10-11 μῆνιν – ἀλευόμενος: cf. Hom. *Il.* 5, 444; 16, 710 12-13 πολλῶν – ἄλλων: Hom. *Il.* 11, 514

9 ὡσάν V

17 Eptst. 227 Lam. M 208, V 214 ed. Kugeas, p. 598 (eptst. 12)

2 τοσαῦτα V 6 τοῖς οἰκείοις MV 10 ἀναπέμπειν V 14 ἑτέραν V: ἑτέροις M 15 τῆς ante συμπαθείας add. V

- μετεγγραφήν, μὴ δῆτα σύ γε· ὁ γὰρ ἡμέτερος οὐκ ἐγὼ μετεγγράψεται Μελιτᾶς, καὶ οὗτος οὐ πᾶσαν αὐτήν, οὐδὲ ἀμισθί, μέτρια δὲ τῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ μεγάλοις μισθοῖς· τίσι τούτοις; ὅλην ἡμῶν λήψεται τὴν βίβλον, τὴν ἔχουσιν μὲν τῶν Δημοσθένους λόγων τοὺς ἐξειλεγμένους τὲ καὶ λαμπροὺς, ἔχουσιν δὲ καὶ τῶν
- 20 ἄλλων ἄκρων ἐν λόγοις πολλοὺς καὶ αὐτοὺς καὶ καλοὺς καὶ μάλα ῥητορικοὺς. Τοῦ τοίνυν τὰς μὲν πέμπεσθαί σοι τῶν βιβλῶν, τὰς δ' ἔχεσθαι, αὐτὴ δὴ τις αἰτία· σὺ δέ μοι ἀνθ' ὧν λαμβάνεις, πέμπε σπουδῆ τὴν τῶν Ἠθικῶν, ἐκείνων δὲ Ἠθικῶν, ἅπερ ἐπὶ τῷ βελτίστῳ πάσης ψυχῆς, ἢ οὐρανία Βασιλείου ἐξεπονήσατο καὶ συνέταξε φρήν, ὧν οὐτέ τι χρῆμα σοφώτερον ἕτερον, οὐτ' ὄνησιμώτερον
- 25 οἶδα τῷ βίῳ φανέν, πολλῶν καὶ ταῦτα ἐν τῷ σύμπαντι χρόνῳ φανέντων. Ἐρεῖς οἶμαι, ὅτι πάλαι μοι δῶρον τοιαύτην τινὰ βίβλον μέμνησαι δοῦσα, καὶ διαπορήσεις πῶς αὐτίς ἀρτίως, ὡς μηδὲν εἰληφώς, ἐξαίτῳ· ἐγὼ δ' ὅτι μὲν δέδωκας, οἶδα καὶ λέγω, εἰληφέναι δὲ καὶ ἔχειν, οὐ λέγω καὶ τοῦτο συμβῆναι ἢ τῷ μηδὲ τὴν πρώτην διὰ λήθην πεμφθῆναι, ἢ τῷ τῷ πιστευθέντι διακομίζειν, διακομίζειν
- 30 ἀμεληθῆναι. Ἄλλ' εἴη γε τὸ βιβλίον μὴ παραπολέσθαι, καὶ πάντως γε σωζομένου, εἴτ' ἐμὸν λογιζοίτο κτήμα εἴτε σόν, οὐδὲν διοίσει, τοῦ μὴ κοινήν ἡμῖν εἶναι τὴν χρήσιν αὐτοῦ, κοινήν δὲ καὶ τὴν ὠφέλειαν τὴν ἀπ' αὐτοῦ.

18

Τῇ Ῥαουλαίνῃ

- Ἀφελῆ σοι τινὰ φῆς εἶναι γράμματα καὶ ἐκδήλως πρεσβυτερικά, ἃ πρὸς ἡμῶν σοι πέμπεται γράμματα· εἴτ' οὐχ' ἰστᾶς ἄχρι τούτου τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ καὶ ψῆφον αὐτοῖς ἐπάγεις, τοῖς οὐδὲν γενναῖον ἔχουσι πρέπουσαν. Οὐ πλήττομαι πρὸς τὸν λόγον, εἴτουν ψόγον, οὐδ' εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν ἐμαντοῦ συνηγορίαν χωρῶ,
- 5 ἐχόντων ὡς ἢ παρὰ σοῦ ψῆφος βούλεται οὕτω διὰ τοῦτο καὶ τὸ πάντῃ μεμπτοῖς εἶναι προσέσται, ἀρετῆς ἔτι περιλειπομένης αὐτοῖς, τῆς καὶ πάντων γραμμάτων κατ' ἐμὲ ἀρετῆς· εἴη δ' ἂν αὐτὴ, ἀμείωτον διαβιβάζειν πρὸς ὃν γράφεται τὸ τοῦ γράφοντος νόημα. Ἡ ἔχεις σὺ μεθ' ἧς ἐπικέκληκας ταπεινότητος, καὶ ἀσάφειαν ἐπικαλεῖν οἷς ἐπικέκληκας, καὶ τὸ νοεῖσθαι μὴ δύνασθαι; οἷς δὲ ταῦτα

22-24 τὴν τῶν Ἠθικῶν – φρήν: cf. Basilii Caesariensis, *Regulae morales*, PG 31, 691-869 et J. Gri-bomont, Βιβλιοθήκη Ἑλλήνων Πατέρων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν συγγραφέων, vol. 53, Athenae 1976, p. 33-131 (CPG 2877) 23-24 οὐρανία – φρήν: cf. Ignat. Diac., *Epistulae*, 34.4 (96 Mango – Eflhymiadis)

17 ἀμισθε! V 21 δ' ἔχεσθαι: δέχεσθαι V 28 καί² om. V

18 Epist. 228 Lam. M 209, V 215 ed. Eustr. p. 197-199 (epist. 187), Kugeas, p. 598-599 (epist. 13)